

תדריך

תדאכוב

*** חניבע, ברוקס (אוריון, אנג' - קומדיה מלחמתית על חייל בריטי ופיל, הנמלטים יחד מן השבי הגרמני. עם אוליבר ריד והפילה אאידה.

*** נוסע עוכר בגשם (אסתר, צרפת) - סרטמתח המהפה על ליקויים בתוכן, ובמיומי מבריק (רנה קלמן) ובמיש חק משכנע (צירלס ברונסון, מרלן זיבר).

*** הפירחה (בן-יהודה, ארצות הברית) - תיאור נוסטלגי מלא-הומור של החיים על גדות המיססיפי, בתחילת המאה. שחקן כושי בשם רופרט קרוס גונם כימעט את ההצגה מסטיב מקקוין.

*** המושגעת מושאיו (נת, אנגליה) - מלודרמה יומרנית על משוגעים המציגים את העולם מידי השפויים, בסרט עטור כוכבים, אבל שטחי למדי.

*** פרח הקקטוס (דקל, ארצות הברית) - קומדיה על רופא-שיניים רודף שמלות, ועל מוכירתו הקוצנית, הפורחת בסופו של דבר כמו קקטוס. אינגריד ברג'מן, ואלתר מתאו וגולדי האון.

*** ג'ון ומרי (פאר, ארצות-הברית) - זוג עושה היכרות במיטה ומברר אחר כך, במשך יום תמים, מה אפשר עוד לעשות אחרי התחלה כזו. סיפור אהבה הר-מוריסטי עם דאסטין הופמן ומיאה פארו.

*** אירמה אהובתי (תכלת, איטליה) - תרגום מטופש ל"צעקה" של אנטוניו, אחד הסרטים הרגילים ביותר שעשה על נושא הבדידות המפרידה בין אנשים, הפעם במעמדות הגמוכים ולא ב"חוגי הבורגנות אליהם פנה מאוחר יותר, כדי מאד לראות.

ירושלים

*** נשף מכבי האש (אורגיל, צ'כיה) - מילוש פורמן מתאר נשף חגיגי בעבר מכבי-אש בעיירה קטנה, וחושף בדרך זו את כל המחלומים האנושיים הקטנים, ש"הם נחלת היושבים בשני צידי מסך הברזל.

*** פריחה ושלכת (ארנון, אנגליה) - מלודרמה משפחתית חביבה על אב תיקף, המנסה להטיל מרותו על צאצאיו שהגיעו לגיל ההתמדות. מישחק משכנע של ג'יימס מייסון, בתפקיד הראשי.

חיפה

*** יום הדין (רון, ארצות-הברית) - עלילת-הדם של מנדל בייליס מתחילת המאה, משמשת לבמאי ג'ון פראנקהיימר אמצעי להילחם באיסובלנות על כל צדדיה. מישחק מרשים של אלן בייטס בדמות ה"יהודי הנאשם על לא עוול בכפו.

כוכבים

אלזה רוצה

להסתובב בעולם

אלזה מרטינלי הופיעה לאחרונה ב"סרטו של אנדרה קאיאט הדרך לקאסמנו, בתפקידה של אשת-חברה הגורמת, בגלל כלות-הדעת בהתנהגותה, לכך שבנה יעוזב אותה ויציא עם היפים אחרים בדרך לבירת נפאל, המקום היחידי בעולם בו מותר לעשן חשיש.

לאחר שסיימה צילומי סרט זה, יצאה אלזה לריו, ושם הודיעה בפני עיתונאים כי בכוננתה לפרוש לתקופה מסוימת מ"עולמיה", משום שהיא רוצה להכיר את כל הארצות בקו לא הספיקה עדיין לבקר. בהתחשב בקריירה שלה, שהובילה אותה מרומא לעובי היגונגל האפריקאי ולמגדרי-השחקים בניו-יורק, לא נותר לה עוד הרבה מה לראות. וככל ואיפן, היא מתכננת לממן את נסיעותיה ממכירת הווילג'לה בסאן-טרופה. המחיר: קצת יותר מ-400,000 דולר. לידעת המעוניינים.

חזרה

לעולם הקופים

כוכב הקופים היה, כזכור, סרט מצליח מאוד, בו הגיע אסטרונוט לכוכב בו שולטים הקופים, ובני האדם הם החיות ש"

הכסף משגע

את בני האדם

סרפינו (סטודיו, תל-אביב, איטליה) - זהו סרטו האחרון של פיאטרו (ג'ורג'יו נוסח איטליה) ג'רמי, במאי ששימת חייו האחרונה היא להוכיח את כל אוילות המין האנושי.

גיבור סרטו זה הוא רועה-צאן סימפטי, מאושר מאוד כאשר מספקים לו את צרכיו היסודיים (מזון, שתייה, מין) שאינו מבין מדוע יזדקק בן-אדם ליותר. את עולמו האידילי הופכת על פיו הבטורה כי ירש לפתע הון קטן. סרפינו חושב כי הכסף נועד להספקת עוד מזון, שתייה ונשים, ואילו קרוביו ה"מהוגנים" טוענים שכסף צריך לצבור, ולא לבזוז. והנה הקרקע כבר מוכנה לחיצו המורע עלים של ג'רמי, הנשלחים בתאוה רבה, אל עבר הקמצינים הכפריים, ואל החוקים העוזרים לכסף להפוך ערך מקודש. את הטיפוסים הסגוניים שלו בסרט מחלק ג'רמי לשניים: אווילים אנטיפאטיים, רודפי-בצע, המוכנים לטל טל את גוויית הדודה המתה מכל המדרגות, כדי למצוא את צוואתה - ולעומתם האווילים הנחמדים, אותם ה"מאמינים עדיין כי מטוס היא ציפור-פלדה המטילה מימיה לפני שהיא נוחתת ארצה, אבל מבינים בעצם שהעיקר הוא ליהנות מן החיים ולא להיות עבד לממון.

צ'לנטינו: לחבק בתולה, לשאת זונה

ההומור של ג'רמי אינו נמנה על המעודנים ביותר, אולם הוא מצחיק לעיתים קרובות מאוד, וחבל רק שכומר ההמצאה שלו התדלדל בכמה מקומות, והשאיר את העלילה תלויה על תמונת-נוף יפות, ובדיחות שדופנת.

מתח עם

קישוטי אופנה

בני בני ברברה (אלנבי, תל-אביב, צרפת) - הוא בע"צם סרט-מתח, המסבך בעלי-

לה מורכבת עיתונאי-ספורט, מנהל תיאטרון המתנהג כ"ראש-מאפיה, אשתו, ובתו החורגת. אלא שהסיפור, על רציחותיו הממשיות ועל תאוונתו המדומות, אינו כל-כך מפתיע, וגם אינו מעורר אמון רב. לעומת זאת עשויים רבים לשכוח בכלל את העלילה, ולהתייחס לסיגנון, לאווי-רה, ללבוש או לזוויות-צילום שובות עין. ואין בכך פלא. נראה שהצמד מישל דויל - נינה קאמפנו, שעשה כבר בעבר סרטים רבים ("בז'מן", "השקרנית" ועוד) מקדיש את כל מעייניו לסיגנון.

"בני בני ברברה" מצניג סידרה יוצאת מן הכלל של חדרי-מלון מפוארים ומרוהטים בטוב טעם, דירות-פאר הראויות לשבחיו של כל אדריכל-פנים, ואפילו דירה צנועה של עיתונאי, מקושטת בצביעונויות המסוגלת לעורר קינאתו של כל עיתונאי ישראלי מצוי. תלבושותיהן של אווה סוואן (המזכירה בקלסתר פניה את מוי לאפורה) ושל אלכסנדרה סטיוארט, תוכננו בהש"רה אופנתית רבה. הופעתו של ברונו קרמר, כמנהל התיאטרון, מלאת-ביטחון עצמי, ואילו פיליפ אברון ומישל דושוסואה, מייצגים את עולם העיתונות בפינקטיות רבה.

סוואן וסטיוארט: לבוש וחדרי-פאר

אפילו פיזיונו-הרקע, בשמו נקרא הסרט, בנוי לפי אותו עיקרון: אווירה מיסתורית, מוסיקה רגועה ותמליל שכימי-עט ואין להבחין בו. כפיזיון כן הסרט. נעים לחזות בו, נעים לשמוע אותו, וקל לשכוח אותו.

מונה ליזה בת

שבעים ושמונה

התמהוני (גורדון, תל-אביב, ישראל) - הוא צעיר חולי-מני בשם אלי, העובד בבית-

זקנים בצפת, ונראה כאילו נולד בו ואף ימות בו. אנשים אומרים עליו שהוא "לא בסדר", כי מיהו הצ"עיר השפוי שיעדיף זקנים על סף המוות, על-פני הנעורים ודופק-החיים המודרני? למי, חוץ מאלי, יש סבלנות לניד-נודים נוסח: "אתה חושב שיתנו גבינה לארוחת-הבוקר?", מי עוד מוכן לרחוץ זקן סרוב, בגיגית, או לצעיר בלי הרף את פניה חרושות-הקמטים של זקנה (ברטה ליטוניה), שעברה כבר מזמן את גיל הדוגמנות?

לרגע, כאשר מופיעה נערה צעירה (ליאורה ריבלין) באופק, נדמה כאילו יסחפו הנעורים את אלי, אבל זה רק רגע חולף, ולבסוף יד הזקנה על העליונה. כי אלי, הטיפוס המוזר, לו מוקדש הסרט כולו, הוא ילד בנשמתו.

יש בשרט כמה רגעים מזעזעים מחיי זקנים, כמו הס"צניח בה מגיש מלצר קשיש קפה לחדר בבית-מלון, ומת"יישב ליד השולחן יחד עם המזמינים. כאשר גוערים בו, הוא מתנצל בעקשנות: "אבל יש משפחות שמרשות לי לשבת איתן!" ועוד יש בסרט צילומים יפים של סציונות-אהבה בצבעים חמים, ואווירה כימעט פיזית.

אלי והזקנה: סיפורי סבתא

חבל רק שהפיזס אינו שורה גם על הדיאלוגים הפ"סניים, על המוסיקה המעצבנת. ליטוניה מאירה את הבד בהופעתה, ובחסרונה מתעורר לעתים הרצון להתבונן בשעון.

רה אורבת להם: כנופיות-ענק של גורילות לבושות מדים, המתנהלות בסדר צבאי, מג'סות להשמיד אותם. הנמשל ברור: גם היום מנסות הגורילות במדים, במקומות שונים בעולם, להרוס את אשר יצר המוח האנושי.

דים אחרונים של המין האנושי, בעלי מוח מפותח מעבר לרגיל, התונים להשפעת ה"קרינים הרדיו-אקטיביות שנותרו לאחר ה"הפצה. בתוך המערות מנסים יצורים אלה להקים מחדש את המין האנושי, אולם סכנה חמ"ר

ככלובים. כרגיל, כל הצלחה מולידה צאצ"אים. חזרה מכוכב הקופים מחזיר את אותו אסטרונוט (צירלסון הסטון) אל כדור-הארץ. כאן הוא מגלה שארצו נחרבה במלחמה אטומית. במערות מזורות הוא מגלה שר"י